

til Forøgelsen af dette Bidrag til Søfartens Fremme, thi hvis dette ikke er Tilfælde, skal jeg tillade mig, naar Loven kommer for her, at rette en indstændig Anmodning til den høitkerede Marineminister netop om denne Sag. Uagtet jeg ikke nærer noget som helst Haab om, at det vil lykkes mig at forandre den Indstilling, som er gjort af hele Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren, skal jeg dog med Hensyn til dette Endringsforslag tillade mig, som jeg før sagde, at rette den indstændige Anmodning til den høitkerede Indenrigsminister, at det Bidrag, som tidligere har været tilstaaet Foreningen for Søfartens Fremme, ikke maa blive unddraget den nu, navnlig da den nu trænger allerstærkest dertil.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke forstaaet det ærede Udvalg saaledes, at Endringsforslaget under Nr. 14. skulde medføre, at den Bistand, som Foreningen for Søfartens Fremme hidtil har havt, nu undroges den. Hvad det ærede Medlems Spørgsmaal til mig angaaer, om jeg vil søge nogen Forøgelse i Bidraget til Søfartens Fremme, da skal jeg dertil bemærke, at det forekommer mig, at Svaret egentlig ligger i det af mig forelagte Forslag til Finantslov for Indenrigsministeriets Vedkommende, thi der er der Intet forelaaet i saa Henseende. Jeg skal iøvrigt erkjende, at det ærede Medlem, har Ret i sin Formodning om, at jeg ikke er fuldstændig fortrolig med, hvad der tidligere har været forhandlet om dette Spørgsmaal. Som anført, ligge Søfartsinteresserne under to forskellige Ministerier, og jeg troer, at det ærede Medlem vil kunne faae en mere sagkyndig Udtalelse om dette Spørgsmaal af min ærede Collega Marineministeren end af mig, idetmindste for Tiden.

Abberg: Det ærede Medlem for Njøbenhavns 9de Valgkreds (Turen) udtalte, at det havde været hans Anskuelse, som det endnu er, at Redningsvæsenet kunde gaae over til Private og bestyres af private Kæster, og at man derved vilde spare at oprette nye Stationer, ligesom man ogsaa vilde blive fri for Understøttelse til de Bestillingsmænd, som have dermed at gjøre. Jeg troer ganske vist, at

forfaavidt man, dengang Redningsvæsenet oprettedes for Statens Regning, havde søgt at faae nogle Private til at sætte sig i Spidsen for det og overtage det, og da der var en større Begejstring for denne Sag, end der kan antages nu at være, saa kunde det have ladet sig gjøre. Nu er man imidlertid engang vant til, at Staten tager sig af den Slags Sager, og jeg kan ikke tænke mig, hvem der skulde afløse Staten i saa Henseende selv med et ret skæffeligt aarligt Bidrag dertil. Derimod frygter jeg for, at et privat Selskab, selv om det overtog det, ikke vilde vise sig ret villigt til at oprette ret mange nye Stationer, selv om det ansaaes nødvendigt. I Anledning af det samme Endringsforslag under Nr. 12 skal jeg tillade mig en Berigtigelse overfor en Udtalelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), som faldt igaar, og som fandt Tilslutning ogsaa hos det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), angaaende et af den høitkerede Minister stillet Forslag angaaende Understøttelse af den nuværende Bestyrer af Redningsvæsenet i Sjælland, som søger sin Afsted. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds vilde gjøre gjældende, at den nævnte Mand paa sin Reise til England sandsynligvis havde reist paa Statskassens Regning, da det ikke skjønnes, at der var Noget constitueret i hans Stilling som Sandflugtskommisair, skal jeg dertil bemærke, at denne Mand i sin Stilling som Sandflugtskommisair netop i et Altidistrict, som strækker sig langs med Kysten af Vesterhavet, og hvor der foregaaer mange Strandinger, har havt særlig Leilighed til at være Vidne til mange sorgelige Scener, som foregik der, inden vi fik noget Redningsvæsen, idet man ved flere Skibbrud, der ere foregaaede og foregaae i meget kort Afstand, 3—400 Men fra Land, har seet de Skibbrudne forsvinde i Havet

Rettelser.

Sp. 1700 Lin. 6 f. o.: Foran „er nødvendig“ indstødes „ikke“.

Sp. 1757 Lin. 4 f. o.: „2 pCt.“ læs: „2½ pCt.“.

Sp. 1777 Lin. 18 f. o.; „en Forandring i“ læs: „Anvendelse af“.